

[Ole Vagn Christensen]

krati: at der skulle være demokrati i, at man sagde: Vi vil kun tage hensyn til det og det antal mennesker!

At man ikke vil behandle de situationer, disse mennesker står i, var det, jeg anfægtede. Og det er den sagsbehandling, Fremskridtspartiet åbenbart ikke synes er brugbar. Det synes vi, og vi tager hensyn til mennesker og ikke til tal.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Selv om jeg ikke sidder i Indfødsretsudvalget i øjeblikket, vil jeg som én, der har siddet i Indfødsretsudvalget i mange år, tillade mig ganske stiltfærdigt at sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg også i mange år har siddet der i et godt samarbejde med Fremskridtspartiet, hvor vi var enige om, hvilke kriterier der gjaldt, og hvor vi faktisk tog hver enkelt sag frem og forsøgte at vurdere den og ikke ønskede, at mennesker skulle have deres sager fremlagt i Folketinget og have alt muligt udbredt om dem. Vi havde i mange år et virkelig godt samarbejde om det.

Jeg ved også godt, at vi så plejer at blive enige om, hvilke regler der skal gælde, men at vi ikke altid er enige om, hvor skrappe de skal være. Men dér har det jo været sådan, at vi har prøvet at finde et så stort flertal som muligt for de kriterier, der skal gælde, og sådan håber jeg også det vil være fremover.

Vi vil fra Kristeligt Folkepartis side også gerne have, at der skal være skrappe kriterier, bl.a. i forbindelse med narkotika, og at det i den forbindelse skal være næsten umuligt at opnå indfødsret. Men det er vigtigt at sige, at det er alle Folketingets partier – alle ordførerne og alle andre, som har været med – der har godkendt de regler, der har været, og som har været enige om, at det menneskelige skulle være i centrum.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil kommentere hr. Ole Vagn Christensens indlæg – jeg ved, at min partifælle vil kommentere fru Inger Stilling Pedersens – dér, hvor han siger, at det drejer sig om at tage hensyn til disse mennesker. Dér vil jeg sige: Ja, det gør det jo i allerhøjeste grad. Men jeg vil samtidig spørge: Hvor er Socialdemokratiets hen-

syn til, hvor mange vi overhovedet kan godtage? Er det antal fuldstændig uhæmmet? Er det et stigende antal, Socialdemokratiet vil være med til at godtage hele tiden? For vi kan jo konstatere, at antallet af borgere, der har fået indfødsret eller statsborgerskab – hvilket nok er det mest almindelige udtryk – vokser og vokser og vokser.

De kvalitative kriterier kommer vi til i det næste forslag, og da vil jeg selvfølgelig også i høj grad være med til at diskutere Socialdemokratiets menneskesyn, hvad angår kvaliteten af dem, vi giver statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Inger Stilling Pedersen forsøgte at redegøre for, at der har været almindelig enighed i Folketinget om, hvordan disse regler skal være. I den forbindelse skal jeg minde om, at Fremskridtspartiet aldrig har villet godkende det regelsæt, som et flertal i Folketingets Indfødsretsudvalg har vedtaget. Og det har vi ikke villet, fordi vi mener, at de regler ganske enkelt er alt for slappe.

Der var selvfølgelig engang, hvor antallet af indfødsretssager var ret lille og det primært var folk fra Sydslesvig osv., vi havde at gøre med; men sådan er det jo ikke længere.

Ser man på de lister, vi får tre gange om året, med over 1.000 hver gang, så er der ingen fra Sydslesvig længere. Og der er heller ingen svenskere, der gerne vil have dansk indfødsret. Nej, det er alt sammen folk fra Mellemøsten og fra Sri Lanka osv. Det er de store kontingenter af flygtninge, vi modtog i 1984, 1985 og 1986, der nu har været i Danmark i så mange år, at de kan søge dansk indfødsret.

Sådan er det, og det foregår bag lukkede døre. Debatten foregår, uden at offentligheden kan følge med i den. Når forslagene så kommer i folketingssalen og muligheden er der for at diskutere bl.a. Fremskridtspartiets ændringsforslag, hvordan forløber debatten så? Ja, den forløber på den måde, at det kun er Fremskridtspartiet, der tager ordet. De andre partier – inklusive fru Inger Stilling Pedersens – ønsker ikke at deltage i debatten.

Jamen hvor er det demokratiske islæt så? Hvor er muligheden for en folkelig debat om disse ting? Det bliver en lukket debat. Den bliver holdt bag hermetisk lukkede døre i et ud-